

بررسی سطح خلاقیت و ریسک پذیری دانشجویان رشته‌های کشاورزی

محمد مهدی مردانشاهی^۱

چکیده

زمینه: امروزه، دیگر نقش و اهمیت خلاقیت و ریسک پذیری به عنوان عاملی مؤثر در کارآفرینی بر کسی پوشیده نیست و با توجه به جایگاه آموزش عالی و نقش بخش کشاورزی در استقلال ملت‌ها، بررسی این شاخص‌ها برای برنامه ریزی‌های آتی مهم به شمار می‌رود.
هدف: این پژوهش به منظور بررسی سطح خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان رشته‌های کشاورزی انجام گرفته است.

روش: جامعه آماری پژوهش، شامل کلیه دانشجویان کارشناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری بود ($N = 2340$) که تعداد ۳۷۹ نفر از آنها به روش نمونه‌گیری تصادفی، انتخاب شدند. ابزار این پژوهش، پرسشنامه تهیه شده توسط اسدالله کردناصیح و همکاران بوده که روایی آن توسط طراحان پرسشنامه و پایابی آن با استفاده از ضربی آلفای کرونباخ ($\alpha = 0.92$) تأیید شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز در دو بخش توصیفی و تحلیلی، با استفاده از نرم افزار اس پی اس اس انجام گردید.
یافته‌ها: دانشجویان مورد مطالعه، در ویژگی ریسک پذیری و خلاقیت ضعف جدی دارند. بین پسرها و دخترهای دانشجو، در ویژگی خلاقیت اختلاف معناداری وجود ندارد، اما ویژگی ریسک پذیری دختران بالاتر از پسران بوده و بین آنها اختلاف معناداری وجود دارد و بین دانشجویان رشته‌های مورد مطالعه، از نظر ویژگی ریسک پذیری اختلاف معناداری مشاهده نمی‌گردد. در ویژگی خلاقیت،

۱. دکتری علوم تربیتی، مدیر مرکز کارآفرینی دانشگاه علوم کشاورزی ساری.

mehdy1352@yahoo.com

2. Spss

دانشجویان رشته مرتع داری، به جز زراعت، با بقیه رشته‌ها اختلاف دارند و دانشجویان رشته زراعت نیز با رشته‌های مرتع داری، خاک‌شناسی و صنایع غذایی اختلاف نداشته ولی با بقیه رشته‌ها اختلاف دارند. نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش مبنی بر پایین بودن سطح برخورداری دانشجویان مورد مطالعه از خصایص کارآفرینی مورد نظر وجود اختلاف بین برخی رشته‌ها و نیز مشخص بودن اثر آموزش و پرورش بر تقویت خصایص کارآفرینانه، بازنگری و برنامه ریزی‌های جدی و نوین آموزشی ضروری است.

کلید واژه(گان): خلاقیت، ریسک پذیری، دانشجویان کشاورزی.

مقدمه

در دنیای رقابت و تحول‌های پر سرعت کنونی، جوامع و افرادی موفق خواهند بود که توانایی رقابت، کسب منافع در عین کمبود منابع، فرصت سازی و فرصت شناسی و ... را داشته باشند؛ امری که در سایه توانمندی و برخورداری از برخی ویژگی‌ها، از جمله ریسک پذیری، خلاقیت، نوآوری و کارآفرینی ممکن می‌باشد. برای پرورش و بروز این شاخص‌ها و کسب توانمندی لازم باید تدابیر و آموزش‌های لازم، از دوران نوجوانی و جوانی برنامه ریزی و اجرا گردد و برنامه‌های در حال اجرا نیز ضمن بررسی و بازبینی مجدد، در صورت ضرورت، مطابق با نیاز‌های متحول شده کنونی بهبود یابد.

موقیت سازمان‌های امروزی، از جمله دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، به نسبت زیادی متکی بر خلاقیت، نوآوری، کشف و اختراع است. (Martins & Blanch, 2003, p. 68). امروزه، دانشجویان از مؤسسه‌های آموزش عالی فارغ‌التحصیل و وارد محیطی می‌شوند که به سرعت در حال تغییر و نوآوری است. فن آوری و عوامل مرتبط با آن، هر روزه دنیای فرصت‌های شغلی را تغییر می‌دهد و مشاغل جدیدی را ایجاد می‌کند. (Collins, 2004, p. 454) این تغییر و تحول در شرایط و نیازهای جامعه، موجب تغییر و تحول در رسالت دانشگاه‌ها شده است. بدین صورت که رسالت اولیه‌ی آنها که آموزش بوده، به سمت پژوهش

رفته و با تحولات بعدی، باز به سمت کارآفرینی تغییر جهت داده است (شریف‌زاده و همکاران، ۱۳۸۸، ص. ۱۲). در کشور عزیzman، ایران، علی رغم داشتن جمعیت مستعد و منابع طبیعی فراوان، تولید ملی در سطح کمی بوده و جمعیت تحصیل کرده از اشتغال مولده‌چندانی برخوردار نیست (شریف و همکاران، ۱۳۹۰، ص. ۸۹). وضعیت اقتصادی و ترکیب جمعیتی امروز، ما را نیازمند یافتن راه کارهایی در صحنه‌ی اقتصادی می‌کند و در این راستا، داشتن الگوهای راه کارهای مناسب برای آموزش، تربیت و استفاده بهینه از نیروی فعال و کارآفرین در جوامع (طبیی و فخری، ۱۳۸۹، ص. ۳۸) و برنامه‌هایی برای تشویق دانشجویان به کارآفرین شدن و نیز شناخت عوامل و فرایندهای تصمیم سازی که منجر به کارآفرین شدن آنها می‌شود، ضروری است (Engle, 2010, p. 36). پیشینه مطالعات کارآفرینی نیز اشاره دارد که کارآفرینان دارای ویژگی‌های مخصوصی هستند (Matviuk, 2010, p. 65). رویکرد ویژگی‌های شخصیتی، بر این فرضیه که کارآفرینان دارای ویژگی‌ها، دیدگاه‌ها و ارزش‌هایی هستند که یک نیروی محرك برای آنها فراهم می‌کند و آنها را از دیگران متمایز می‌نماید، تاکید می‌کند (Gurol & Atsan, 2006, p. 28). رویکرد ویژگی‌های شخصیتی، در مقایسه با سایر رویکردهای کارآفرینی، رواج بیشتری دارد (Kruzic & Pavic, 2010, p. 216). درباره ویژگی‌های کارآفرینان، تحقیق‌های گوناگونی صورت گرفته است و روان‌شناسان سعی دارند تا توانایی‌های بالقوه‌ای که باعث کارآفرین شدن افراد می‌گردد را معین کنند. از جمله این ویژگی‌های کلیدی، خلاقیت^۱ و ریسک پذیری است که اغلب، بر روی آن هم نظر می‌باشد (فیض بخش، ۱۳۸۲، ص. ۵) و هر یک به گونه‌ای به تعریف خلاقیت پرداخته‌اند؛ از جمله، خلاقیت توانایی تلفیق ایده‌ها به شیوه‌ای منحصر به فرد برای برقراری ارتباط غیر معمول بین ایده‌های مختلف است (Holt, 2002, p. 32) یا این که خلاقیت، همان توانایی خلق فکرهای جدید است که این فکرها ممکن است به محصولات یا خدمات جدید نیز منجر گردد.

(احمدپور داریانی و عزیزی، ۱۳۸۳، صص. ۴۹-۵۰). به عقیده بنتلی^۱، خلاقیت عبارت است از به کارگیری دانش و مهارت‌ها در راههای جدید برای دست‌یابی به نتایج ارزشمند (Bentley, 2002, p. 2). بارزمن^۲، خلاقیت را فرآیند شناختی از به وجود آمدن یک ایده، مفهوم، کالا یا کشفی بدیع می‌داند (شهرآرای و مدنی پور، ۱۳۷۵، ص. ۳۹) و تورنس^۳، فرایند حساس شدن به مسائل، نقص‌ها، پیدا کردن نقاط مبهم در معلومات، مشخص نمودن مشکل، جست و جو برای راه حل، حدس زدن و صورت‌بندی فرضیه‌ها درباره نواقص، آزمون فرضیه‌ها، تغییر در فرضیه‌ها و آزمون مجدد آنها و در نهایت، اتصال عناصر مختلف به یکدیگر را خلاقیت می‌شمارد (تسیع سازان، ۱۳۸۰، ص. ۱۹). بدون شک، خلاقیت و نوآوری مهم‌ترین ویژگی یک فرد کارآفرین می‌باشد و عوامل گوناگونی در بروز خلاقیت مؤثر هستند (کرد نائیج و همکاران، ۱۳۸۶، ص. ۸۱). از نظر مفهومی، خلاقیت در سه عامل طبقه‌بندی شده است؛ یعنی خلاقیت به صورت یک خصیصه واحد نبوده و شامل خصیصه‌های فرعی مجزا و قابل شناسایی است. این سه خصیصه، "ابتکار عمل یا نوآوری"، "رؤیا پردازی" و "سلاست فکری" نام گرفته‌اند (کرد نائیج و همکاران، ۱۳۸۶، ص. ۱۸۲). سلاست فکری، یکی از ویژگی‌های خلاقیت است. این ویژگی به معنای توان جمع آوری فکرهای متنوع و متعدد درباره مسئله است (رضاییان، ۱۳۸۰، ص. ۱۱۶) و عمل گرایی، به معنای ریس خود بودن می‌باشد که این، یکی از نیازهای شدید کارآفرینی است (احمدی، ۱۳۸۷، ص. ۲۲). به عبارتی، خلاقیت به سه عامل تقسیم شد؛ نخست در حیطه خیالی (رؤیا پردازی)، دوم در حوزه فکری (سلاست فکری) و سوم در قلمرو عملی (عمل گرایی)، (کرد نائیج و همکاران، ۱۳۸۶، ص. ۲۱۸).

از دیگر ویژگی‌های بارز کارآفرین، خطر کردن و ریسک پذیری است؛ خطری که ممکن است مالی، روانی و حتی اجتماعی باشد (Hisrich, 2008, p. 8). البته برخلاف مردم عادی، کارآفرین خطر قمار گونه نمی‌کند، بلکه با بررسی دقیق و حساب شده و آگاهی از میزان خطر،

1. Bentley

2. Barzmann

3. Torrance

تصمیم می‌گیرد و برای دست یافتن به نتیجه مورد نظر از هیچ تلاش کوتاهی نمی‌کند (شاه حسینی، ۱۳۸۶، ص. ۱۸). مخاطره پذیری، به معنای پذیرش مخاطره‌های معتدل می‌باشد که می‌توانند با تلاش‌های شخصی مهار شوند (احمدپور داریانی و عزیزی، ۱۳۸۳، صص. ۴۹-۵۰). ریسک‌های متعادل، آنهایی هستند که مهارت و کوشش شخصی نقش اصلی را در آنها ایفا می‌کند (سالازار و همکاران، ۱۳۸۰، ص. ۴۸). ریسک‌ها را به پنج نوع تقسیم می‌کنند که چهار نوع از آنها به هر کارآفرین بالقوه‌ای مربوط است؛ شامل: ریسک اقتصادی، ریسک روابط اجتماعی، ریسک توسعه شغلی، ریسک روانی، به علاوه ریسک سلامتی (Littunen, 2000, p. 265). طبیعتاً بردباری ویژه‌ای برای ریسک اقتصادی لازم است اما بردباری جهت ریسک‌های روانی ممکن است مهم‌تر باشد (Jennings et al., 1994, p. 116).

تحقیقات متنوعی در خصوص خلاقیت و ریسک پذیری صورت گرفته است؛ از جمله، هوارد^۱ در تحقیقی که بر روی ۴۵۰ دانش آموز در زمینه رابطه بین چند ویژگی، از جمله ریسک پذیری، با قابلیت کارآفرینی صورت می‌دهد، نتیجه می‌گیرد که رابطه‌ای مستقیم بین این قابلیت‌ها و توانایی کارآفرینی افراد وجود دارد (هوارد، ۲۰۰۴، ۱۶۲-۱۶۶). زالی (۱۳۸۴)، در تحقیقی در خصوص مشخصه‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه مازندران، نتیجه می‌گیرد که پنج خصیصه توفیق طلبی، استقلال طلبی، ریسک پذیری، خلاقیت و عزم و اراده، در بین دانشجویان به میزان کمی وجود دارد. سوختانلو و همکاران نیز در پژوهشی به ارزیابی و مقایسه قابلیت‌های روان شناختی اثرگذار بر سطح کارآفرینی دانشجویان کشاورزی دانشگاه تهران پرداخته و نشان دادند که سطوح تحصیلی و دوره‌های دانشگاهی مختلف، سطح قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان کشاورزی را افزایش نمی‌دهد (Sookhtanlo et al., 2009, p. 175).

نتایج تحقیقات عزیزی (۱۳۸۲) نشان داده است که بین خصوصیاتی مانند استقلال طلبی، خلاقیت، ریسک پذیری و انگیزه پیشرفت دانشجویان با میزان کارآفرینی آنها رابطه‌ای معنادار وجود دارد. همچنین این تحقیق نشان داده است که زمینه پرورش کارآفرینی برای دانشجویان

1. Howard

فراهم نشده است (جعفری مقدم و اعتمادی، ۱۳۸۸، ص. ۱۷۳). بدروی، در پژوهشی با هدف تعیین میزان قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه اصفهان، نتیجه می‌گیرد که نمرات ریسک پذیری دانشجویان از متوسط نمره معیار پایین‌تر است و آموزش‌های دانشگاهی در پرورش ویژگی کارآفرینی دانشجویان مؤثر نبوده است (بدروی، ۱۳۸۴، صص. ۲۵۵-۲۵۶). غفاری نیز در مطالعه‌ای نتیجه می‌گیرد که قابلیت کارآفرینی دانشجویان در زمینه‌های استقلال طلبی، کنترل درونی، انگیزه پیشرفت و خلاقیت، بالاتر از حد میانگین، اما نمره‌های خطرپذیری، از متوسط میانگین پایین‌تر بوده است (غفاری، ۱۳۸۷، ص. ۱۷). پژوهش جعفری مقدم و اعتمادی که به منظور بررسی طرز تلقی دانش آموختگان نسبت به ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینانه در دانش آموختگان کارآفرینی با دانش آموختگان مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه تهران صورت گرفت، نمایانگر تغییر نگرش مثبت دانشجویان مدیریت کارآفرینی نسبت به ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینی پس از دو سال و عدم برخورداری این تفاوت در دو گروه دانشجویان دانشکده برق است. این گروه‌ها در مقایسه با دانشجویان ترم اول مدیریت کارآفرینی (جز در مورد شاخص ریسک پذیری)، در بقیه رشته‌ها از وضعیت بهتری برخوردار هستند و در مقایسه دانشجویان ترم آخر مدیریت کارآفرینی نسبت به دانشجویان ترم آخر برق در شاخص ریسک پذیری، دانشجویان ترم آخر مدیریت کارآفرینی وضعیتی بهتر دارند (جعفری مقدم و اعتمادی، ۱۳۸۸، صص. ۱۶۳-۱۸۲).

حال، با شناخت عوامل مؤثر در کارآفرینی که باعث توانایی دانشجویان در ارائه ایده‌ها و راه حل جدید و مواجهه با تغییرات مستمر می‌گردد، باید دانست برخورداری از افراد توانمند که توانایی شناخت تغییرات سریع و پرستاب محیطی و پیش‌بینی و مواجهه با آن را دارند، ضروری است. از سوی دیگر، وضعیت نامناسب اشتغال فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، به خصوص رشته‌های کشاورزی - که متأسفانه علی رغم نقش استراتژیک بخش کشاورزی، نرخ بیکاری گروه مذکور بالاتر از میانگین و ۲۴/۸ درصد می‌باشد (وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی،

امروز اجتناب ناپذیر می‌سازد.

از این رو، در نظر است با پاسخ به سؤال‌های زیر، به بررسی سطح و رابطه بین این ویژگی‌های مؤثر در توانمندی‌های کارآفرینانه در دانشجویان مورد مطالعه، پرداخته شود.

۱- سطح ویژگی‌های خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

۲- رابطه بین جنسیت و ویژگی‌های خلاقیت و ریسک پذیری به چه صورت می‌باشد؟

۳- رابطه بین سال تحصیل و ویژگی‌های خلاقیت و ریسک پذیری به چه صورت می‌باشد؟

۴- سطح ویژگی‌های خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

روش پژوهش

برای دست‌یابی به هدف تحقیق، کلیه دانشجویان کارشناسی پیوسته و شاغل به تحصیل دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری در سال ۱۳۹۱، به تعداد ۲۲۴۰ نفر، به عنوان جامعه آماری مورد پژوهش در نظر گرفته شدند. سپس با توجه به میزان جامعه آماری، به روش تصادفی و با استفاده از فرمول کوکران^۱ و به منظور کاهش خطأ، تعداد ۳۷۹ نمونه انتخاب شدند. با توجه به نسبت دانشجویان پسر و دختر، تعداد ۱۱۲ نفر دانشجوی پسر و ۲۶۷ دانشجوی دختر، پس از نمونه‌گیری با استفاده از ابزارهای سنجش، مورد بررسی قرار گرفتند.

ابزار اندازه‌گیری و گردآوری اطلاعات

در تحقیق حاضر، علاوه بر روش کتابخانه‌ای، برای تدوین مطالب مرتبط با مبانی نظری و پیشینه‌های پژوهش و مراجعه به منابع علمی-پژوهشی، مراجعه به اسناد و اینترنت، از روش

1. Cochran

محدوده امتیاز پاسخگویان در مورد هر یک از موارد و تفسیر نتایج گردآوری شده، به شیوه

جدول ۱. نحوه محاسبه امتیاز پاسخگویان

مورد	بسیار ضعیف	ضعیف	قوی	بسیار قوی
رؤیاپردازی	۷-۱۹	۱۹-۲۱	۲۱-۲۳	۲۳-۲۸
عمل گرایی	۸-۲۵	۲۵-۲۸	۲۸-۳۰	۳۰-۳۲
سلامت فکری	۱۳-۳۴	۳۴-۴۸	۴۸-۵۲	۵۳-۶۰
خلاقیت	۲۸-۷۸	۷۸-۹۷	۹۷-۱۰۶	۱۰۶-۱۲۰
رسک پذیری متعادل	۱۸-۴۳	۴۳-۵۱	۵۱-۵۷	۵۷-۷۲

1. Cronbach-alpha

یافته‌های پژوهش

بررسی سطح خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان: بررسی توصیفی ویژگی‌های خلاقیت دانشجویان مورد مطالعه، شامل سلاست فکری، رؤیاپردازی، عمل گرایی و همچنین ریسک پذیری، در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲. بررسی توصیفی ویژگی‌های مورد مطالعه در دانشجویان

بسیار قوی	قوی	ضعیف	بسیار ضعیف	
در صد فراوانی	در صد فراوانی	در صد فراوانی	در صد فراوانی	
%۰.۸۲	%۰.۸۲	%۱۴.۷۶	%۸۳.۶	سلاست فکری*
%۰.۳۶	-	%۱۸.۶۴	%۸۱	سلاست فکری**
%۰.۸۲	-	-	%۹۹.۱۸	عمل گرایی *
%۰.۳۶	-	-	%۹۹.۶۴	عمل گرایی **
%۲.۴۶	%۰.۸۲	%۱.۶۴	%۹۵.۰۸	رؤیاپردازی*
%۰.۳۶	%۱.۸	%۴.۳	%۹۳.۵۴	رؤیاپردازی**
%۰.۸۲	-	%۰.۸۲	%۹۸.۳۶	خلاقیت *
%۰.۳۶	-	%۰.۳۶	%۹۹.۲۸	خلاقیت**
%۵.۷	%۷.۴	%۲۱.۳	%۶۵.۶	ریسک پذیری*
%۵.۷۳	%۱۷.۹۲	%۲۹.۷۵	%۴۶.۶	ریسک پذیری**

* پسر ** دختر

بر اساس نتایج جدول ۱، دانشجویان دختر و پسر مورد مطالعه، در ویژگی ریسک پذیری، خلاقیت و اجزای تشکیل دهنده خلاقیت (سلاست فکری، رؤیاپردازی و عمل گرایی) سطح نامناسبی دارند؛ به طوری که در ویژگی‌های رؤیاپردازی و عمل گرایی و خلاقیت، از ۹۳ تا ۹۹ درصد و در ویژگی سلاست فکری، بیش از ۸۱ درصد آنها بسیار ضعیف می‌باشند. هر چند که در ویژگی ریسک پذیری، در قیاس با ویژگی خلاقیت، فاصله بین دو جنس، بیشتر و به نوعی سطح ریسک پذیری مناسب‌تر است، به طوری که حدود ۶۵ درصد پسرها و ۴۶ درصد دخترها

بسیار ضعیف می باشد، اما در مجموع، بیشتر دانشجویان در هر دو ویژگی، ضعیف یا بسیار ضعیف هستند.

بررسی سطح خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان پسر و دختر؛ جدول ۳، تحلیل سطح دانشجویان پسر و دختر مورد مطالعه را با استفاده از آزمون T نشان می دهد.

جدول ۳. تحلیل سطح خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان مورد مطالعه

ویژگی	جنسیت	میانگین	فراوانی	انحراف معیار	خطای معیار	آزمون T	سطح معناداری
گنجینه	پسر	۲۶/۱۷	۱۱۲	۸/۷۲۳	۰/۷۹۰	۰/۵۳۷	۰/۵۹۲
	دختر	۲۶/۶۹	۲۶۷	۹/۰۰۱	۰/۵۳۹	۰/۹۸۵	
روابط اجتماعی	پسر	۱۱/۳۰	۱۱۲	۵/۳۵۸	۰/۴۸۵	۰/۳۲۵	۰/۳۲۵
	دختر	۱۰/۷۸	۲۶۷	۴/۴۹۰	۰/۲۶۹	۰/۹۴۳	
رزیابی پردازی	پسر	۱۱/۲۱	۱۱۲	۶/۲۲۶	۰/۵۶۴	۰/۹۴۳	۰/۳۴۶
	دختر	۱۱/۸۱	۲۶۷	۵/۵۹۷	۰/۳۳۵	۰/۴۴۵	
پنهانی	پسر	۴۸/۶۸	۱۱۲	۱۶/۷۵۲	۱/۵۱۷	۰/۳۴۵	۰/۷۳۰
	دختر	۴۹/۲۸	۲۶۷	۱۵/۷۹۹	۰/۹۴۶	۰/۴۴۶	
دستگیری	پسر	۴۰/۲۵	۱۱۲	۹/۷۹۶	۰/۸۸۷	۲/۸۱	۰/۰۰۵
	دختر	۴۳/۱۰	۲۶۷	۹/۱۶۰	۰/۵۴۸	۰/۸۱	

همان طور که آزمون T نشان می دهد، بین دانشجویان پسر و دختر مورد بررسی، در ویژگی های سلاست فکری، عمل گرایی، رؤیاپردازی و در نهایت، خلاقیت، اختلاف معناداری وجود ندارد. اما در خصوص ویژگی ریسک پذیری، بین دانشجویان پسر و دانشجویان دختر جامعه مورد پژوهش، اختلاف بسیار معناداری در سطح ۱ درصد وجود دارد.

رابطه بین سال تحصیل و ویژگی‌های مورد مطالعه به چه صورت است؟ همان طور که نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد، میان ویژگی‌های مورد مطالعه در دانشجویان سال اول و دانشجویان سال آخر، اختلاف معناداری وجود ندارد و دانشجویان سال اول و آخر از لحاظ آماری از ویژگی‌های یکسانی برخوردار می‌باشند.

جدول ۴. سطح ویژگی‌های مورد مطالعه دانشجویان سال اول و سال آخر تحصیل

ویژگی	درجه آزادی	مجموع مربعات	F	سطح معناداری
ریسک پذیری	۱	۴۲/۳۹۴	۳/۳۸۷	۰/۰۷۶
سلامت	۱	۱۰/۲۸۶	۱/۷۹۷	۰/۱۹
عمل گرایی	۱	۳/۳۷۶	۰/۹۴۷	۰/۳۳۸
رؤیابردازی	۱	۷/۸۶۵	۳/۲۵۴	۰/۰۸۱
خلاقیت	۱	۶/۸۶۳	۳/۳۲۹	۰/۰۷۸

سطح ویژگی‌های خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

سطح ویژگی ریسک پذیری در دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

جدول ۵. مقایسه میانگین ویژگی ریسک پذیری دانشجویان به تفکیک رشته تحصیل

رشته	میانگین مربعات	F	سطح معناداری	میانگین
مرتع داری	۳۹/۲۱۳۳ ^b			
زراعت	۴۰/۱۱۶۷ ^b			
صنایع چوب	۴۱/۳۹۶۷ ^{ab}			
اقتصاد کشاورزی	۴۱/۸۰۰۰ ^{ab}			
صنایع غذایی	۴۱/۸۳۰۰ ^{ab}			
آبیاری	۴۳/۰۷۰۰ ^{ab}			
جنگل داری	۴۳/۹۵۸۳ ^{ab}			
خاک شناسی	۴۵/۲۱۳۳ ^a			

حرروف یکسان، به معنای نبود تفاوت آماری می‌باشد.

همان طور که جدول ۵ نشان می‌دهد، در ویژگی ریسک پذیری، رشته‌های مرتع داری و زراعت با هم و رشته‌های صنایع چوب، اقتصاد کشاورزی، صنایع غذایی، آبیاری و جنگل داری با یکدیگر نزدیکی بیشتری دارند؛ هر چند که بین دانشجویان رشته‌های مورد مطالعه، از نظر ویژگی ریسک پذیری اختلاف معناداری مشاهده نمی‌گردد.

سطح ویژگی سلاست فکری در دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

جدول ۶. مقایسه میانگین ویژگی سلاست فکری دانشجویان به تفکیک رشته تحصیل

رشته	میانگین مربعات	F	میانگین	سطح معناداری
مرتع داری	۲۳/۲۷۱۷ ^b			
زراعت	۲۴/۱۶۶۷ ^b			
آبیاری	۲۷/۱۰۳۳ ^a			
صنایع چوب	۲۷/۴۲۸۲ ^a			
اقتصاد کشاورزی	۲۷/۷۳۸۳ ^a			
حکاک شناسی	۲۸/۱۸۶۷ ^a			
صنایع غذایی	۲۸/۶۲۱۷ ^a			
جنگل داری	۲۹/۶۹۱۷ ^a			
۰/۰۰۱*	۵/۰۸۳	۲۹/۰۹۶		

حرروف یکسان، به معنای نبود تفاوت آماری می‌باشد (* معناداری در سطح ۰/۰۱). همان طور که جدول ۶ نشان می‌دهد، در ویژگی سلاست فکری بین رشته‌های مرتع داری و زراعت با رشته‌های آبیاری، صنایع چوب، اقتصاد کشاورزی، حکاک شناسی، صنایع غذایی و جنگل داری اختلاف معناداری مشاهده می‌گردد و میانگین این ویژگی در دو رشته ذکر شده، کمتر از دیگر رشته‌ها می‌باشد.

سطح ویژگی عمل‌گرایی در دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

جدول ۷. مقایسه میانگین ویژگی عمل گرایی دانشجویان به تفکیک رشته تحصیل

رشته	میانگین مربعات	سطح معناداری	F	میانگین
خاک شناسی	۱۰/۱۷۸۳ ^b	۰/۲۵۹	۱/۳۵۹	۴/۸۴۲
زراعت	۱۰/۹۴۶۷ ^{ab}			
مرتع داری	۱۰/۹۶۸۳ ^{ab}			
اقتصاد کشاورزی	۱۱/۱۴۶۷ ^{ab}			
آبیاری	۱۱/۲۲۶۷ ^{ab}			
صناعت غذایی	۱۱/۶۵۳۳ ^{ab}			
جنگل داری	۱۲/۲۲۸۳ ^{ab}			
صناعت چوب	۱۳/۱۰۶۷ ^a			

حروف یکسان، به معنای نبود تفاوت آماری می‌باشد.

همان طور که جدول ۷ نشان می‌دهد، ویژگی عمل گرایی در رشته‌های مرتع داری، زراعت، اقتصاد کشاورزی، صنایع غذایی، آبیاری و جنگل داری با یکدیگر نزدیکی بیشتری دارند؛ هر چند که بین دانشجویان رشته‌های مورد مطالعه، از نظر ویژگی عمل گرایی اختلاف معناداری مشاهده نمی‌گردد.

سطح ویژگی رؤیاپردازی در دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

همان طور که جدول ۸ نشان می‌دهد، در ویژگی رؤیاپردازی، رشته‌های زراعت، خاک شناسی و صنایع غذایی، بدون اختلاف، در یک گروه قرار دارند و رشته‌های صنایع چوب، آبیاری، اقتصاد کشاورزی و جنگل داری نیز بدون اختلاف، در یک گروه دیگر قرار دارند. با توجه به نتایج، بین رشته مرتع داری و دیگر رشته‌ها و همچنین بین هر یک از گروه‌ها با هم اختلاف معناداری مشاهده می‌گردد. از سوی دیگر، میانگین این ویژگی در رشته مرتع داری کمتر از دیگر رشته‌ها می‌باشد.

جدول ۸. مقایسه میانگین ویژگی رؤیاپردازی دانشجویان به تفکیک رشته تحصیل

رشته	میانگین مربعات	F	سطح معناداری
مرتع داری	۱۱/۴۱۶۷ ^b		
زراعت	۱۲/۷۲۶۷ ^{ab}		
خاک شناسی	۱۳/۱۰۵۰ ^{ab}		
صنایع غذایی	۱۳/۲۹۰۰ ^{ab}		
صنایع چوب	۱۳/۴۵۳۳ ^a		
آبیاری	۱۳/۷۵۰۰ ^a		
جنگل داری	۱۴/۳۲۲۳ ^a		
اقتصاد کشاورزی	۱۴/۵۲۰۰ ^a		

حروف یکسان، به معنای نبود تفاوت آماری می‌باشد (** معنا داری در سطح ۰/۰۵).

سطح ویژگی خلاقیت در دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه مورد مطالعه چگونه است؟

جدول ۹. مقایسه میانگین ویژگی خلاقیت دانشجویان به تفکیک رشته تحصیل

رشته	میانگین مربعات	F	سطح معناداری
مرتع داری	۱۵/۲۱۶۷ ^c		
زراعت	۱۵/۹۴۳۳ ^{bc}		
خاک شناسی	۱۷/۱۵۳۳ ^{ab}		
صنایع غذایی	۱۷/۳۵۵۰ ^{ab}		
آبیاری	۱۷/۸۵۰۰ ^a		
جنگل داری	۱۷/۹۹۱۷ ^a		
اقتصاد کشاورزی	۱۸/۷۵۰۰ ^a		
صنایع چوب	۱۸/۷۹۵۰ ^a		

حروف یکسان، به معنای نبود تفاوت آماری می‌باشد (* معناداری در سطح ۰/۰۱).

همان طور که جدول ۹ نشان می‌دهد، در ویژگی خلاقیت، دانشجویان رشته مرتع داری، به جز زراعت، با بقیه رشته‌ها اختلاف دارند؛ دانشجویان رشته زراعت نیز با رشته‌های مرتع داری، خاک شناسی و صنایع غذایی اختلاف نداشته ولی با بقیه رشته‌ها اختلاف دارند.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به شرایط رقابتی و خاص جوامع، کشورهایی دارای استقلال و امنیت اجتماعی مناسب‌تری خواهند بود که توانایی حل مشکلات نوین و تأمین نیازهای ضروری خود را از طریق منابع انسانی توانمند و ماهر دارا باشند. نیروی انسانی ماهر، متخصص و کارآفرین، به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه به شمار می‌رود و دانشگاهها و مراکز آموزشی، به عنوان تأمین کننده و پرورش دهنده نیروی انسانی مورد نیاز جامعه، در صورت برخورداری از برنامه‌های مدون و مناسب، می‌توانند نقش خود را به درستی ایفا نمایند. برای تحقق کارکرد اصلی دانشگاه‌ها (گسترش مرزهای دانش و تولید علم)، بهره گیری از خلاقیت، نوآوری و ریسک پذیری و تقویت آنها در دانشجویان، امری ضروری است. از این‌رو، بررسی شرایط موجود دانشگاه‌ها و شناخت نقاط قوت و ضعف، مهم و راهنمای برنامه ریزان خواهد بود. این تحقیق نیز که به همین منظور صورت گرفته است، نشان می‌دهد که متأسفانه دانشجویان مورد مطالعه، در ویژگی ریسک پذیری و خلاقیت و عوامل تشکیل دهنده آن ضعف جدی دارند. ضعف دانشجویان مورد مطالعه در ویژگی ریسک پذیری، با نتایج پژوهش قاسم نژاد مقدم (۱۳۸۹)، شریف زاده و عبدالله زاده (۱۳۹۱)، بدري (۱۳۸۴) و غفاری (۱۳۸۷) هم‌سویی دارد. همچنین ضعف دانشجویان مورد مطالعه در ویژگی‌های سلاست فکری، رؤیاپردازی و عمل گرایی، با نتایج شریف زاده و عبدالله زاده (۱۳۹۱) و مردانشاهی (۱۳۹۱) هم‌سویی باشد. هر چند که ضعیف یا بسیار ضعیف بودن اکثریت دانشجویان مورد مطالعه در ویژگی خلاقیت، با نتایج پژوهش قاسم نژاد مقدم (۱۳۸۹) و غفاری (۱۳۸۷) هم‌سویی ندارد. اگرچه ممکن است این تفاوت‌ها و یا هم‌سویی‌ها به علت تفاوت دانشگاه‌های دیگر، از جمله دانشگاه‌های آزاد و پیام نور، با دانشگاه مورد مطالعه از نظر ساختار جذب دانشجو، نظام آموزشی دانشجویان، رشته‌های تحصیلی و یا انتظارات دانشجویان باشد.

از نظر رابطه جنسیت با این ویژگی‌ها نیز همان طور که نتایج نشان می‌دهد، بین دانشجویان پسر و دختر مورد بررسی، در ویژگی‌های سلاست فکری، عمل گرایی، رؤیاپردازی و در

نهایت، خلاقیت، اختلاف معناداری وجود ندارد. هر چند که میانگین ویژگی سلاست فکری، رؤیاپردازی و خلاقیت در پسرها کمتر از دخترها و میانگین ویژگی عمل گرایی پسرها بیشتر از دخترها می‌باشد ولی با توجه به تحلیل آزمون، بین دانشجویان پسر و دختر، تفاوت آماری وجود ندارد. این مطلب، با نتایج یارایی (۱۳۸۳)، قاسم نژاد (۱۳۸۹) و کرمی و همکاران (۱۳۹۱) در خصوص عدم وجود رابطه معنادار بین جنسیت و خلاقیت، هم خوانی دارد. اما در خصوص ویژگی ریسک پذیری، این ویژگی در دختران بالاتر از پسران بوده و بین دانشجویان پسر و دانشجویان دختر جامعه مورد پژوهش، اختلاف معناداری در سطح یک درصد وجود دارد؛ که این امر با نتایج پژوهش یارایی (۱۳۸۳) هم سو می‌باشد و با نتایج پژوهش قاسم نژاد مقدم (۱۳۸۹) و علیپور (۱۳۹۱)، مبنی بر وجود رابطه معنادار نیز هم سو است اما با بالاتر بودن سطح ویژگی ریسک پذیری در پسران به نسبت دختران هم خوانی ندارد.

در خصوص رابطه ویژگی‌های خلاقیت و ریسک پذیری در دانشجویان رشته‌های مختلف کشاورزی، همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد، بین دانشجویان رشته‌های مورد مطالعه، از نظر ویژگی ریسک پذیری اختلاف معناداری مشاهده نمی‌شود. اما در ویژگی خلاقیت، دانشجویان رشته مرتع داری، به جز زراعت، با بقیه رشته‌ها اختلاف دارند و دانشجویان رشته زراعت نیز با رشته‌های مرتع داری، خاک‌شناسی و صنایع غذایی اختلاف نداشته ولی با بقیه رشته‌ها اختلاف دارند. علیپور (۱۳۹۱) نتیجه می‌گیرد که بین گرایش به کارآفرینی، در رشته‌های باغبانی و علوم دامی با رشته‌های زراعت، آبیاری، اقتصاد کشاورزی، صنایع غذایی و خاک‌شناسی تفاوت معنادار است ولی میان این رشته‌ها تفاوت معناداری وجود ندارد.

با توجه به ضعف جدی دانشجویان در ویژگی‌های ریسک پذیری و خلاقیت در رشته‌های مورد مطالعه، به خصوص مرتع داری و زراعت، همچنین نتایج فراتحلیل وضعیت اشتغال دانش آموختگان کشاورزی کشور توسط نومی خلجان (۱۳۹۰) که گویای وضعیت بحرانی بیکاران در رشته‌های کشاورزی، به ویژه رشته‌های زراعت می‌باشد، ضروری است در برنامه‌های آموزشی، نحوه و میزان جذب دانشجو در این رشته‌ها، به خصوص رشته زراعت، بازبینی گردد.

۱۳۹۰، ۱۴/۴ درصد است که متأسفانه نرخ بیکاری گروه کشاورزی و جنگلداری و شیلات، بالاتر از میانگین و ۲۴/۸ درصد می‌باشد (وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ۱۳۹۱، ص. ۳۱). همچنین بررسی میزان سهم اشتغال در بخش‌های عمده فعالیت نشان می‌دهد که کمترین سهم اشتغال، در بخش کشاورزی می‌باشد؛ به طوری که سهم اشتغال در بخش کشاورزی، کمتر از صنعت و خدمات و ۱۸/۹ درصد است. سهم اشتغال مردها در این بخش ۱۷/۶ درصد و سهم اشتغال زن‌ها در این بخش ۲۵/۲ درصد می‌باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۱، ص. ۶) که این شرایط مبهم اشتغال پس از فراغت از تحصیل، می‌تواند در بی‌انگیزگی و کاهش سلاست فکری و خلاقیت پسرها، به عنوان تأمین کنندگان معاش خانواده، مؤثر باشد.

مجموعه این نتایج، بیانگر آن است که دانشگاه‌ها، از جمله دانشگاه مورد مطالعه، به عنوان پژوهش دهنده‌گان متخصصان و همچنین تربیت کنندگان ورودی‌های به عرصه کار و اشتغال بخش کشاورزی، به عنوان یکی از حوزه‌های استراتژیک و در عین حال اشتغال‌زای جامعه، باید در خصوص بروز و بهبود ویژگی‌های ریسک‌پذیری و خلاقیت و زیر شاخه‌های آن، به عنوان یکی از شاخصه‌های استعداد‌های کارآفرینانه، موفق‌تر عمل نمایند؛ هر چند که برخی از این کاستی‌ها خارج از اراده و اختیارات مرکز آموزشی می‌باشد و عوامل محیطی و پیش زمینه‌ای نیز در آنها مؤثر بوده و یا می‌باشد. دانشجویانی که انگیزش کافی دارند، به کار و کارآفرینی و بروز کارهای خلاقانه گرایش نشان می‌دهند و می‌توانند بیش از دانشجویانی که انگیزه کافی ندارند، ایده‌های نو ارائه دهند. آموزش نیز یکی از عوامل مهم در ایجاد تفکر و انگیزه کارآفرینی در سازمان‌های آموزشی است و برای بالا بردن سطح علمی و دانش فنی دانشجویان برای ورود به جامعه کاری، ضروری می‌باشد (مشايخی و همکاران، ۱۳۸۷، ص. ۳۰). لذا با توجه به تعاریف موجود از خلاقیت و نقش دانش و مهارت در بروز، شکوفایی و تقویت آن، از جمله دیدگاه بتلی مبنی بر این که خلاقیت عبارت است از به کارگیری دانش و مهارت‌ها در راههای جدید برای دست‌یابی به نتایج ارزشمند (Bentley, 2002, p. 2)، توجه به محتوای

دروس، شیوه‌های تدریس، ابزارهای کمک آموزشی و ...، می‌تواند در بهبود این ویژگی مؤثر باشد. از این رو پیشنهاد می‌شود دانشگاه‌ها (به خصوص دانشگاه‌های کشاورزی) به عنوان یک سیستم اجتماعی، برای نیل به هدف اصلی خود که همانا پیشروی و هدایت گری جوامع است و به منظور پرورش قابلیت‌های کارآفرینانه در دانشجویان، ضمن شناسایی دلایل اختلاف این ویژگی‌ها در میان برخی از رشته‌ها و یا عدم اختلاف در بین برخی رشته‌های دیگر، با برگزاری دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های تخصصی و همچنین اجرای مسابقاتی با محوریت ایده‌ها و طرح‌های کارآفرینانه، جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های دستاوردهای دانشجویان، تدابیر لازم را برای ترویج، تشویق و تقویت خلاقیت و ریسک پذیری، پیگیری و عملی نمایند و در این خصوص، از حمایت رسانه‌های ملی و عمومی در جهت سرعت بخشیدن به این امر، بهره‌گیری نمایند. همچنین با ایجاد واحد مستقل درسی، منابع و مواد آموزشی متناسب با هر یک از رشته‌ها و تربیت و آموزش استادان و مدرسان با روش‌های نوین و راه کارهای تغییر نگرش و آموزش مؤثر، زمینه تقویت مهارت‌های لازم برای کارآفرینی، از جمله ریسک پذیری، خلاقیت و ... را فراهم نمایند که با توجه به نتایج پژوهش مبنی بر پایین بودن سطح برخورداری دانشجویان مورد مطالعه از خصایص کارآفرینی مورد نظر و وجود اختلاف بین برخی رشته‌ها و نیز مشخص بودن اثر آموزش و پرورش بر تقویت خصایص کارآفرینانه، برنامه ریزی‌های جدی و نوین آموزشی ثمر بخش خواهد بود.

منابع

- احمدپور داریانی، محمود؛ عزیزی، محمد (۱۳۸۳). کارآفرینی: تعاریف، نظریات و الگوها. چاپ اول. تهران: موسسه فرهنگی و هنری محراب قلم.
- احمدی، سید روح ... (۱۳۸۷). تبیین ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان اینترنتی در شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، تهران.
- بداری، احسان (۱۳۸۴). بررسی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، اصفهان.

تبیح سازان، رضا (۱۳۸۰). روان‌شناسی رشد خلاقیت و ارتباط آن با شخصیت و هوش. مجله رهیافت، ش ۲۶، ص ۱۷-۳۰.

جعفری مقدم، سعید؛ اعتمادی، کاوه (۱۳۸۸). ارزیابی مقایسه‌ای نگرش‌های کارآفرینانه دانشجویان. فصل‌نامه توسعه کارآفرینی، ۱(۴)، ۱۶۳-۱۸۲.

رضاییان، علی (۱۳۸۰). مبانی سازمان و مدیریت. چاپ سوم. تهران: انتشارات سمت. زالی، محمد رضا (۱۳۸۴). ارزیابی مشخصه‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه مازندران. مازندران: مرکز کارآفرینی دانشگاه مازندران.

سالازار، ملیتو اس؛ آگینو، سونیا تیونگک؛ دیاز، پاز. مقدمه‌ای بر کارآفرینی. ترجمه سیامک نطاق. (۱۳۸۰). چاپ اول. تهران: انتشارات کوهسار.

شاه حسینی، علی (۱۳۸۶). کارآفرینی. تهران: انتشارات آیژ.

شریف، مصطفی؛ جمشیدیان، عبدالرسول؛ رحیمی، حمید و نادری، ناهید (۱۳۹۰). تحلیل وضعیت آموزش کارآفرینی در آموزش عالی ایران. فصل‌نامه توسعه کارآفرینی، ۳(۱۱)، ۸۷-۱۰۶.

شریف زاده، ابوالقاسم؛ عبدالله زاده، غلامحسین (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین سبک‌های یادگیری و خصایص کارآفرینانه دانشجویان کشاورزی، فصل‌نامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، ۶۴، ۱۳۱-۱۵۲.

شریف زاده، فتاح؛ رضوی، سید مصطفی؛ زاهدی، شمس السادات؛ و نجاری، رضا (۱۳۸۸). طراحی و تبیین الگوی عوامل مؤثر بر کارآفرینی دانشگاهی. فصل‌نامه توسعه کارآفرینی، ۲(۶)، ص ۱۲.

شهرآرای، مهرناز؛ مدنی پور، رضا (۱۳۷۵). سازمان خلاق و نوآور. فصل‌نامه دانش‌مدیریت، ۳۳ و ۳۴، ص ۳۹-۴۸.

طیبی، سید کمیل؛ فخری، مریم (۱۳۸۹). آثار جهانی شدن و تجارت بین‌الملل بر توسعه کارآفرینی. فصل‌نامه توسعه کارآفرینی، ۳(۹)، ص ۳۷-۵۵.

فیض بخش، سید علیرضا (۱۳۸۲). درباره خلاقیت. تهران: انتشارات باران. قاسم نژاد مقدم، نیما (۱۳۸۹). ارزیابی میزان کارآفرینی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی. فصل‌نامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، ۱، ۱-۲۰.

علیپور، حسن (۱۳۹۱). بررسی میزان گرایش و روحیه کارآفرینی دانشجویان رشته کشاورزی شهرستان شیراز. فصل‌نامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی، ۲۳، ۳۳-۴۶.

- غفاری، هادی (۱۳۸۷). بررسی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه پیام نور اراک. همایش ملی توسعه کارآفرینی در آموزش‌های علمی و کاربردی کشاورزی، ۳ و ۴ دی ماه. مشهد. ص. ۱۷.
- کرد نائیج، اسدالله؛ زالی، محمد رضا؛ هونن، حیدر علی؛ شمس، شهاب الدین (۱۳۸۶). ابزار سنجش ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان ایرانی. چاپ اول. تهران: دانشگاه تربیت مدرس.
- کرمی دارابخانی، رؤیا؛ آگهی، حسین؛ شیری، نعمت الله؛ غلامی، مصیب (۱۳۹۱). نقش شبکهای تفکر در خلاقیت دانشجویان (مطالعه موردی دانشگاه کشاورزی رازی کرمانشاه). فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، ۱(۲)، ۵۹-۸۳.
- مرادی، حوریه؛ شعبانعلی قمی، حسین (۱۳۸۹). شناسایی قابلیت‌های کارآفرینی. فصلنامه توسعه کارآفرینی، ۲(۸)، ۱۴۱-۱۶۱.
- مردانشاھی، محمد مهدی (۱۳۹۱). بررسی ویژگی شخصیتی خلاقیت در دانشجویان رشته پرستاری (مطالعه موردی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی مازندران). سیزدهمین همایش کشوری آموزش علوم پزشکی، ۱۲ لغایت ۱۴ اردیبهشت. ساری.
- مرکز آمار ایران (۱۳۹۱). چکیده نتایج طرح آمارگیری نیروی کار سال ۱۳۹۱. دسترسی در ۱۷ اردیبهشت ۹۳ از
- http://www.amar.org.ir/Portals/0/Files/abstract/1391/ch_niru_t91.pdf
- مشايخی، کریم؛ تاج آبادی، رضا؛ مردای نژاد، امیر (۱۳۸۷). میزان انگیزه و خلاقیت در کارآفرینی دانشجویان علمی کاربردی و نقش اساتید در ایجاد انگیزه در کارآفرینی دانشجویان. همایش ملی توسعه کارآفرینی در آموزش‌های علمی و کاربردی کشاورزی، ۳ و ۴ دی ماه. مشهد
- میر فلاح نصیری، نعمت الله (۱۳۹۱). فصلنامه آماری نشریه مرکز آمار و اطلاعات راهبردی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ۱۰(۴)، ۸۴-۱.
- نومی خلجان، سعید؛ زمانی، غلامحسین؛ بخشی جهرمی، آرمان (۱۳۹۰). فراتحلیل وضعیت اشتغال دانش آموختگان کشاورزی کشور. اولین همایش ملی آموزش در ایران ۱۴۰۴، آبان ۱۳۹۰، تهران.
- یارابی، علیرضا (۱۳۸۳). بررسی برخی روحیات کارآفرینی در بین دانشجویان و مقایسه آن با مددیران صنایع. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز.

Bentley, T. (2002). Distributed intelligence: learning and creativity. National College for leadership Leading Edge Siminar, Nottingham, 22 November.

- Collins, L., Hannon, P.D. & Smith, A. (2004). Enacting entrepreneurial intent: the gaps between student needs and higher education capability. *Education+ Training*, 46(8/9), 454-463.
- Engle, R.L., Dimitriadi, N., Gavidia, J.V., Schlaegel, C., Delanoe, S., Alvarado, I., He, X., Buame, S., & Wolf, B. (2010). Entrepreneurial intent: A twelve-country evaluation of Ajzen model of planned behavior. *International Journal of Entrepreneurial Behavior and Research*, 16(1), 35-57.
- Gurol, Y. & Atsan, N. (2006). Entrepreneurial characteristics amongst university students some insights for entrepreneurship education and training in Turkey. *Education & training*, 48(1), 25-38.
- Holt, D. (2002). *Entrepreneurship: New venture Creation*. New Dehli: prentice-Hall.
- Howard, S., 2004. Developing Entrepreneurial Potential in Youth: The Effects of Entrepreneurial Education and Venture Creation. University of South Florida Repot, pp. 3-17.
- Hisrich R., Michael, D., Peters Dean, P., Shepherd, A. (2008). *Entrepreneurship*. sangapor: MC Graw-hill company.
- Jennings R., Cox C. and Cooper C. L. (1994). Business Elites: *The Psychology of Entrepreneurs and Intrapreneurs*. London, UK: Routledge.
- Kruzic, D. & Pavic, I. (2010). Students' Entrepreneurial characteristics: Empirical Evidencefrom Croatia. *The Business Review*, 14(2), 216-221.
- Martins, E.C. & Blanch F. (2003). Building organizational culture that stimulates creativity and innovation. *European Journal of Innovation Management*, 6(1), 64-74.
- Matviuk, S. G. (2010). A Study of Peruvian Entrepreneurs Leadership Expectations. *Journal of American Academy of Business*, 16(1), 65-70.
- Sookhtanlo, M., Rezvanfar, A. and Hashemi, S. M. (2009). Psychological Capabilities Affecting Agricultural Students Entrepreneurship Level:A Comparative Study. *Research Journal of Agricultural and Biological Sciences*, 5(2), 175-184.